

1. І сказав Він до мене: Сину людський, з'їж, що знайдеш! З'їж цього звоя, і йди, говори до Ізраїлевого дому!

2. І відкрив я свої уста, і Він дав мені з'їсти цього звоя.

3. І сказав Він до мене: Сину людський, нагодуй свого живота, і наповни своє нутро тим звоєм, що даю Я тобі! І я з'їв. І був він в устах моїх солодкий, як мед.

4. І сказав Він до мені: Сину людський, іди, ввійди до Ізраїлевого дому, і говори до них Моїми словами.

5. Бо ти посланий не до народу чужої мови та важкого язика, але до Ізраїлевого дому,

6. не до численних народів чужої мови та важкого язика, що ти не розумієш їхніх слів. Та коли б і до них послав тебе, вони будуть слухати тебе!

7. Але Ізраїлів дім не захоче слухатися тебе, бо вони не хочуть слухатися Мене, бо весь Ізраїлів дім твердолобі та жорстокосерді вони!

8. Ось Я зробив твоє обличчя твердим проти їхнього обличчя, і чоло твоє твердим проти лоба їхнього.

9. Як той діамант, твердішим від скелі, зробив Я чоло твоє, не бійся їх, і не лякайся перед ними, бо вони дім ворохобности!

10. І сказав Він до мене: Сину людський, усі Мої слова, які говорю Я до тебе, візьми в

своє серце та слухай вухами своїми.

11. І йди, піди до вигнанців, до синів твого народу, і будеш говорити до них і скажеш їм: Так говорить Господь Бог, а вони чи послухаються, чи занехають.

12. І підійняв мене Дух, і я почув за собою гуркіт громового голосу: Благословенна слава Господня! із свого місця,

13. і шум крил живих істот, що дотикались одне об одне, і цокіт коліс рівночасно з ними, і гуркіт громового голосу!...

14. І Дух підійняв мене, і взяв мене, і йшов я огірчений в лютості духа свого, а Господня рука була надо мною сильна!

15. І прийшов я до вигнанців в Тел-Авіві, що сидять при річці Кевар, і там, де вони сидять, сидів і я там серед них сім день остовпілий.

16. І сталося в кінці семи день, і було слово Господнє до мене таке:

17. Сину людський, Я настановив тебе вартовим для Ізраїлевого дому, і як почувеш ти слово з уст Моїх, то остережи їх від Мене.

18. Коли Я скажу безбожному: Конче помреш, а ти не остережеш його й не будеш говорити, щоб остерегти несправедливого від його несправедливої дороги, щоб він жив, то цей безбожний помре за свою провину, а його кров Я жадаю з твоєї руки!

19. Але ти, коли остережеш несправедливого, а він не вернеться від своєї несправедливості та від своєї несправедливої дороги, він помре за свою провину, а ти

душу свою врятував.

20. А коли праведний відвернеться від своєї справедливості та зробить кривду, то я покладу спотикання перед ним, і він помре, бо ти не остеріг його. Він за гріх свій помре, і не згадаються його праведні вчинки, які він робив, і кров його з твоєї руки Я буду жадати!

21. А ти, коли остережеш справедливого, щоб справедливий не грішив, і він не згрішив, то жити буде він жити, бо був остережений, а ти душу свою врятував.

22. І була там надо мною Господня рука, і сказав Він до мене: Устань, вийди до долини, і там Я буду говорити з тобою.

23. І встав я, і вийшов до долини, аж ось там стояла слава Господня, як та слава, яку я бачив над річкою Кевар. І впав я на обличчя своє...

24. Та ввійшов у мене Дух, і звів мене на ноги мої. І Він говорив зо мною й сказав мені: Увійди, замкнися в середині свого дому!

25. А ти, сину людський, ось дадуть на тебе шнури, і зв'яжуть тебе ними, і ти не вийдеш з-поміж них!

26. А язик твій приліплю до твого піднебіння, і ти занімієш, і не будеш їм більш докоряти, бо вони дім ворохобний.

27. А коли Я говоритиму з тобою, то відкрию твої уста, і ти скажеш до них: Так говорить Господь Бог. Хто хоче слухати нехай слухає, а хто хоче занехати нехай занехає, бо вони дім ворохобний!